

ALA-SATAKUNNAN YMPÄRISTÖSEURA

Jäsenkirje 1/2016

Keväinen korpin kutsu

Aukaisin kodin ulko-oven varhain aamulla valon vasta sarastaessa. Ahkera käpytikka oli jo pajallaan, vanhassa tutussa paikassaan, tammen oksan haarassa. Käpytikka muistutti minua ahkeruudellaan kevään töistä, rankametsästä, klapituksesta, omenapuiden leikkuusta, taimikasvatuksesta ja kasvihuoneen kunnostuksesta. Palatessani sisään loin tyytyväisen katseen terhakoihin tomaatin taimiini. Kevättyöni ovat vasta aluillaan ja hieman ehkä myöhässäkin, mutta tiedän, että tänä keväänä pitkästä aikaan pystyn enemmän keskittymään harrastuksiini. Palaan kirjoituspöydän ääreen vahvistuksena höyryävän kuumaa kahvia ”Sepon kuljetuksen” -lahjamukissa. Pöydällä lojuvan ”Korppiretki” -kirjan korppi katselee minua puhuttelevasti. Muista, mitä tuli sanottua! Puolustaudun, että tämä on se viimeinen kevätkirje ja että ”ohjaket” olen jo luovuttanut.

Talven aikana tuli joukko oikeuden päätöksiä, joita jo odottelin syksyn jäsenkirjettä kirjoittaessani. Vaasan hallinto-oikeus antoi varsin hyvät ympäristölupapäätökset sekä JuJo Thermal Oy:lle että JVP-Eura Oy:lle. Mutta mitä tekivät luvan saajat? Valittivat korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Oikeusprosessin yhä jatkuessa Eurajokeen ohijuoksutetaan jätevesiä aina silloin tällöin, kun

puhdistuskapasiteetti ei riitä tai moniongelmaisten jätevesien puhdistamisessa epäonnistutaan.

Monet meistä ihmettelevät, missä on näiden yritysten vastuu ympäristöstään. Sorrun jo kyynisyyteen, kun mieleeni tulee Satakunnan käräjäoikeuden tammikuussa antamaan päätös JVP-Eura Oy:n ex -toimitusjohtajan ympäristörikosyytteessä. Eihän yrityksen toiminnanjohtajan välttämättä tarvitse olla tietoinen ohitusjuoksutuksista, eikä häntä näin ollen voida pitää vastuullisena tapahtuneesta jokiveden pilaamisesta.

Kaikesta huolimatta uskon, että Eurajoen vesiensuojeluun liittyvät päätökset saavat onnellisen lopun. Modernit yritykset eivät tule toimeen yhteiskunnassa ilman vastuunottoa toimintansa ympäristövaikutuksista. Erityisesti elintarviketeollisuudessa se on myös edellytys yrityksen taloudelliselle menestykselle. Pohdinnan arvoista on, miten HK -Scan Oy ratkaisee suhteensa Eurajoen vedenlaatuun, sillä jatkossa uusi teollisuuslaitos ilmeisesti saa osan prosessivesistään Eurajoesta. Mitä ilmeisemmin Eurajoen vesiensuojelussa ollaan menossa kohti parempaa tulevaisuutta, sillä myös Rauman seudun kunnat ovat ryhtyneet yhteistuumiin suunnittelemaan Eurajoen vesiensuojelua.

Jättäessäni Ympäristöseuran puheenjohtajuuden haluan kiinnittää huomiota myös Suomen luonnonsuojeluliiton tilaan. Puheenjohtajan asemassa olen päässyt seuraamaan sisältäkäsin luonnonsuojeluliiton toimintaa. Olen pistänyt merkille eräitä huolestuttavia kehityspiirteitä. Uudenlaisen puoluepolitiikan rantautuminen SLL:oon on ollut nähtävissä. Valta-asemiaan on laajentanut erityisesti puolue, joka ratsastaa ympäristöpuolueen maineellaan. Luonnonsuojeluliittoa yritetään nyt ”patentoida” yhden puolueen käsikassaraksi. Tämä on valitettava kehityssuunta, sillä SLL on ollut perinteisesti puolueista riippumaton kansalaisjärjestö, jonka jäsenet edustavat eri puolueita tai aatteellisia suuntia ja heitä on yhdistänyt halu toimia suomalaisen luonnon puolesta. Suomen luonnonsuojeluliitto ry. ilmaisee nettisivuillaan asian näin: ”Riippumattomuus poliittisista puolueista ja eturyhmistä varmistaa sen, että suojelutyössä voidaan ajaa ensisijaisesti luonnon ja ympäristön etua.”

Edellä mainitun kehityssuuntaan liittyen on Suomen luonnonsuojeluliiton toiminnassa huolestuttavasti yleistynyt ”oikeaoppisuuden” -malliksi kutsumani ilmiö. Tarkoitin tällä, että liitosta käsin suorastaan tyrkytetään paikallistasolle oikeaa ja ainoaa mielipidettä niin energiapolitiikasta, suurpedoista kuin ihmisen luontosuhteestakin. Tämä kehityssuunta on valitettava! Itse liityin 1960 -luvun lopulla Hämeenlinnan lyseon luontokerho Calypsoon ja siitä edelleen Luontoliittoon. Kanta-Hämeen silloin ainoan suden ampuminen sai meidät poikakoululaiset kantamaan koulussa mustia surunauhoja. Nuoret kerholaiset edustivat eri yhteiskuntaryhmiä ja myöhemmin eri poliittisia puolueita tai aatemaailmoja. Olimme moniarvoisia! Nykyinen liitosta käsin tarjottava ”oikeaoppisuuden” -malli ei anna tähän tilaa. Tiedän, että monet luonnonsuojelun piirissä työskentelevät ihmiset jättäytyvät siksi pois liiton toiminnasta.

Ala-Satakunnan Ympäristöseurassa on viime vuosien aikana uhrattu paljon voimavaroja ympäristönsuojeluun. Uskallan väittää, että tämä työ ei ole mennyt hukkaan. Ympäristöseuran kehittyminen yhdeksi Satakunnan aktiivisimmaksi paikallisyhdistykseksi ei olisi onnistunut ilman hyvin toimivaa ja yhteisvastuullista yhdistyksen hallitusta. Seurassa on ollut vakiintunut toimintatapa, jossa eri tehtäviä on jaettu hallituksen jäsenten kesken. Näin kenellekään ei ole langennut liian suurta työtaakka ja samalla myös yhdistyksen toiminta on pysynyt monipuolisena ja runsaana. Jättäessäni nyt puheenjohtajan tehtävät, haluan kiittää kaikkia seuran aktiiveja ja toivottaa menestystä uudelle puheenjohtajalle!

Eilen rankametsässä ollessani iltapäivän aurinko haihdutti usvan ja valo paistoi kirkkaasti keväiseen koivumetsään. Korpit ”leikkivät” taivaalla. Urpiaisten iloinen ääntely ja ensimmäiset lumesta paljastuneet sinivuokon lehdet antoivat aavistuksen kevään tulosta. Kevät on täynnä toivoa tulevasta! Tulevista Ympäristöseuran tapahtumista löydät tietoa tästä kirjeestä. Kalenteri täydentyy vuoden mittaan ja päivitettyä tietoa löydät yhdistyksen kotisivuilta www.sll.fi/alasatakunta sekä Facebook -sivulta ”Luonto ja ympäristö ASYS”. Toivon, että retkistä, talkoista ja muista tapahtumista löytyy juuri sinulle sopivaa tekemistä.

Tervetuloa mukaan!

Seppo Varjonen, hallituksen jäsen

Rakkaudesta sinisen hämärän lumoon

Sydäntalvella hyytävän kylmän loppiaisviikon lopulla se alkaa iltapäivisin klo 15 aikoihin, kun henkäyksenohuen lumiharson valkeus taittuu ensin vaaleanharmaaksi, sitten selvästi lemmikin sinertäväksi. Klo kuuteentoista mennessä auringosta näkyy enää vaniljainen häivähdys Varkaudenmäen takaisessa taivaanrannassa sen pulahtaessa jossakin horisontin takana siintävään Rauman mereen. Ohikiitävän hetken itätaivas hohtaa kiristyvässä pakkasessa melkein mintunvihreänä. Sitten hämärä laveeraa hitaasti koko maiseman kesäisten ukkospilvien syvenevin siniharmain sävyin. Alkuilta ei ehdi viiteen, kun suloisessa, sinisessä hämärässä - aivan hetkellä ennen pilkkopimeää -, pakkasukon paukutellessa muuten äänettömässä maisemassa kumeasti mäen jäisiä ikihonkia yö sytyttelee jo miljoonat avaruuden valonsa tuikahtelemaan taivaalla ja heijastumaan timanttien lailla äärettömästä määrästä kuuraharson jääprismoja. Ilta kuudelta taivaan ja metsän rajaa on enää vaikea havaita pimeydeltä. Mutta olen kokenut sen, mitä koko kuraisten, vesisateisen ja vuodenaikaan nähden ylettömän lämpimän syystalven odotin: sydäntalven illan sinisen hämärän lumon! Nyt maaliskuussa päivän pidennyttyä, vasta illalla klo 19 aikoihin hämärän värit ovat turkoosimmat, jotenkin kuulaammat ja pastellisemmat – taivaanranta on yhtä aikaa mintunvihreää, räikeän sitruunankeltaista ja häivähdys ruusunpunaista. Koko hämärän hetki on lyhempi. Eikä sitä seuraava pimeys ole yhtä totaalista kuin vuoden vaihteessa. Maisema on äänekäs alkuillan pihalintujen iloisesta laulusta aina pöllöjen iltaöiseen huhuiluun asti. Huhtikuussa lumi on ehkä jo pääosin sulanut, päivä pidentynyt taas kauriin loikan kohti kesää eikä iltojen sinisestä hämärästä ole juuri tietoaakaan. Pitää jaksaa odottaa vähintään reilut puoli vuotta sinisen hämärän taikaa. Eikä kukaan tiedä: tuleeko sitä seuraavana talvena lainkaan maailman lämmitessä huimaa vauhtia.

Nykyisin kukaan ei varmastikaan pidä lyhentynyttä lumiaikaamme ja lämmenneitä talviamme pelkästään normaalina säävaihteluna. Eiköhän se ole enemmänkin meidän jatkuvaan materiaalisen ja taloudellisen resurssin määrälliseen lisääntymiseen perustuvan kulttuurikehityksemme ikävin sivutuote: ”Loputon auringonpaiste synnyttää vain hiekka-aavikon.” Mutta miten monta lumetonta talvea meidän, osalla geneettisestikin, pimeään vuodenajan melankoliaan taipuвайset mielemme lopulta kestävät? Miltä meidän maisemamme tulevana vuosikymmeninä näyttävät, jos nykyisten puulajiemme evoluutio ei olekaan riittävän nopeaa, jotta ne ehtisivät sopeutua lämpenevään ilmastoon? Ja mitä hyödyttäisi: vaikka säästyisimme tulevaisuudessa rakennusten suurilta talvikuukausien aikaisilta lämmityskustannuksilta ja vuosittain autoilijat yllättävän talvikelin haasteilta, jos talvimyrskyt ja tulvat tuhoaisivat samanaikaisesti merkittäviä alueita infrastruktuuristamme kerran toisensa jälkeen? Jokainen valitkoon oman skenaarionsa! Minä olen liian rakastunut vuodenaikojen vaihteluun: talvi-illan sinisen hämärän lumoon, kevään ensimmäisten hyttysten tanssiin auringossa ja värikylläisen syksyn kuulaisiin aamuihin, jotta luopuisin niistä sovinnolla!

Ympäristönsuojelun voi toki jättää vaikutusvaltaisempien tahojen harteille, peukuttaa ilmastositimusta tai toivoa lakien ja asetusten estävän pahimman luonnonvarojen riiston.

Mutta mikä olisi tehokkaampi tapa vaikuttaa kuin tarveharkinta ja henkilökohtaiset kulutusvalinnat tässä kauppiaiden luomassa materian taivaassa? Muutaman ihmisen valinnoilla en väitä olevan vaikutusta: mutta kulttuurillinen muutos kuluttamisessa, joka tekisi vaikkapa kertakäyttötuotteista suorastaan paheksuttavia ja arvottaisi tavaroita sen sijaan niiden pitkän käyttöiän tai moninaisten käyttömahdollisuuksien, korjattavuuden tai romuna materiaalien jälleen hyödynnettävyyden mukaisesti muuttaisi taatusti lukuisten hyödykkeiden tuotantoa. Lisäksi jatkuvan ”heti-ja-kaikki”-ajattelun tilalle valintojen tekemisestä -välillä jopa luopumisesta- tulisi muodostua uuden ajan hyve: esim. tekniikan ihmeiden aikakaudella joka paikkaan ei tarvitsisi polttaa lomalennollista kerosiinia lukuisia kertoja vuodessa vaan kaukokaipuuta lääkittäisiin ensisijaisesti nojatuolimatkan verran kerrallaan kotiteatterissa. Päivittäiset henkilökohtaiset ja kulloiseenkin elämänvaiheeseen tai -tilanteeseen sopivat ratkaisumahdollisuudet ja valinnat ovat moninaiset. Kuluttamisen kultainen keskitie, jossa realistisiin tavoitteisiin jaksaa pyrkiä pysyvästi luo kestäväntä kehitystä. Näille ajatuksille on olemassa myös nimi: kohtuutalous. Kannattaa tutustua!

Jos kerran Nokia synnytti maahamme (ja myöhemmin maailmalle) ikäluokan, joka ei tunne juurikaan puhelinliikennettä ennen kännyköitä, joka on nähnyt lankapuhelimia vain museoissa, eikä tiedä mikä puhelinkoppi on niin miksi ihmeessä jokin voima ei saisi syntymään sukupolvea, joka ei tuntisi juurikaan jätteenkäsittelyä ennen kaiken hyödynnettävän materian talteenottoa tai jokaisessa kiinteistössä toteutettavaa biojätteen kompostointia, joka olisi nähnyt sekajäteastioita vain museoissa eikä tietäisi mikä kaatopaikka on!?

Elli Salminen, jäsensihteeri

Ala-Satakunnan Ympäristöseuran tapahtumakalenteri vuodelle 2016

Kalenteri täydentyy ja tarkentuu vuoden aikana. Tarkennettuja tietoja tapahtumista saat yhdistyksen kotisivuilta www.sll.fi/alasatakunta , Facebook: **Luonto ja ympäristö ASYS** ja **Alasatakunnan yhdistykset -palsta**.

toukok. Kevätretki Omassuolle

Yhteyshenkilö: Erkki 0500 125215 ja Janne 0503223563

14.5. Luontokuvauskurssi, Rantapirtti, Myllyojanlahti, Pyhäjärvi

Yhteyshenkilö: Harri 0505520964 ja Erkki 0500 125215

touko-kesä. Wanhan Apteekin puutarhan ensiniitto, Kiukainen

Niiton yhteydessä kasvien ja hoidon esittely kyläläisille. Yhteyshenkilöt: Erkki 0500 125215 ja Seppo 050 5607357

la 11.6. klo 10.00 16. Eurajoki-melonta

Yhteyshenkilöt ja ennakkoilmoittautumiset: Seppo 0505607357 ja Jarmo Väkiparta 0445450519 (Euran Kanoottiklubi)

la 20.8. klo 10.00 Wanhan Apteekin puutarhan niittotalkoot, Kiukainen

Seuralaiset hoitoasiantuntijoina.
Yhteyshenkilöt: Erkki 0500 125215 ja Seppo 050 5607357

syys-lokakuu Syysretki

Yhteyshenkilönä Erkki 0500 125215

pe 18.11. klo 17.00 Pikkujoulu

Yhteyshenkilöt: Seppo 050 5607357

Hallituksen tulevia kokouksia:

(Kokouksia järjestetään 6 – 9 / vuosi)

30.3. klo 17.30 Kiukaisten yhteiskoulu, Opintie 3C, Kiukainen

Yhdistyksen jäsen olet tervetullut mukaan hallituksen kokouksiin! Kokoukset alkavat yleensä klo 17.30
Ilmoitathan tulostasi sihteerille tai puheenjohtajalle.

Retki- ja talkookerhon toimintaa:

Retkille ja talkoisiin kutsutaan kerhon sähköpostilistan välityksellä. Listaa ylläpitää ja retkiä suunnittelee retkikerhon vetäjä. Jos haluat liittyä kerhon sähköpostilistalle, niin ota yhteyttä **Erkkiin p. 0500125215**
erkki.jaakohuhta@dnainternet.net tai **Päiviin p. 0505168350**
paivisandelin@suomi24.fi Kerholaiset voivat järjestää retkiä ja talkoita myös itse sähköpostilistan välityksellä.

Tiedot kerhon retkistä ja talkoista julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla:
www.sll.fi/alasatakunta ja FB:ssä Luonto ja ympäristö ASYS.

Ala-Satakunnan Ympäristöseuran yhteystiedot

puheenjohtaja: Niina Laihonen, Linteeninmäentie 42, 27600 Hinnerjoki, 040 5761738,
niina.laihonen@dnainternet.net

varapuheenjohtaja: Janne Liikanen, Kuurnamäentie 146, 27510 Eura, 050 3223563,
janne.liikanen@aura.fi

sihteeri: Lassi Kauko, Kuninkaanlähteentie 423c, 27840 Köyliö, 050 5453628, lkauko@netti.fi

jäsen, retkivastaava: Erkki Jaakohuhta, Raumantie 518, 27510 Eura, 0500 125215,
erkki.jaakohuhta@dnainternet.net

jäsen, jäsen sihteeri: Elli Salminen, Creutzintie 11, 27500 Kauttua, 050 5551773,
elli.salminen@suomi24.fi

jäsen, retkivastaava: Päivi Sandelin, Lähteenojantie 65, 27510 Eura, 050 5168350,
paivisandelin@suomi24.fi

jäsen: Seppo Varjonen, Karvarinkuja 7, 27400 Kiukainen, 050 5607357, sevarjo@saunalahti.fi

varajäsen: Harri Nurminen, Pistokuja 3, 27500 Kauttua, 050 5520964, harrinurminen@msn.com

varajäsen: Seppo Saari, Jokiahteentie 370, 27400 Kiukainen, 0400 801151, seppo.saari@pp.inet.fi

varajäsen, viestintäsihteeri: Rami Saarivuori, Vähäsaarenmaantie 154b, 27430 Panelia,
rami.saarivuori@outlook.com

Hallituksen ulkopuolelta:

taloudenhoitaja: Paula Saarivuori,
Vähäsaarenmaantie 154b, 27430 Panelia,
050 3404677, saarivuoripaula@gmail.com

viestintäsihteeri: Heli Vainio,
Tarkinpuistonkuja 14, 27430 Panelia,
vainio.helielina@gmail.com

Toiminnantarkastajat:

Jaakko Laeslahti
Jussi Vallin

Varatoiminnantarkastajat:

Inkeri Hurme
Pentti Kunnas

SLL:n Satakunnan Piirin kokousedustajat:

Niina Laihonen
Lassi Kauko
Oiva Mikola
Seppo Saari
Seppo Varjonen

Jokisauna
&
Designpesula

